

På trappen

Det börjar med en dörr, eller det börjar när du börjar leta efter en dörr. Eller så börjar det när du får veta att du snart ska leta efter en dörr, eller när någon berättat att hon letat efter en dörr och du också får lust att göra det. Så nu letar du efter en dörr.

Kanske letar du efter dörren i en höstskog. Den djupa doften från fukten i marken, löven som blir som vackrast innan dom löses upp, skymningen som smyger på dej mellan trädstammarna, din utandning som ett moln. Du har fått vaga instruktioner om dörren, någon vill irritera dej, kanske få dej lite, lite, ur balans, få dej att svänga ur din vana.

Eller så letar du efter en dörr på en bakgata i ett område i utkanten, du känner ingen som bor här, du är en främling. En trasig gatlykta, skräp som prasslar, tysta dörrar som noga vaktar rummen innanför. Du provar, trycker ner olika handtag, knackar, lyssnar på förväntan och rädslan som far runt i dej.

Eller så behöver du inte leta, du känner till den här glasdörren med strama bokstäver, ljusskåpet, mattan innanför som dämpar ljuden, sorlet och de gnistrande takkronorna. Dörren är tung, allt här är gediget och tydligt med skyltar och pilar, och kanske uppfattar du en obestämbar känsla av att om du går emot pilarna eller strömmen av människor, om du får lust att ropa högt i sorlet eller lägga dej på den mjuka mattan så kommer huset snabbt och bestämt att spotta ut dej igen.

Men ändå, börja med glasdörren, för bakom den finns alla andra dörrar, där finns dörren i skogen och dörren på bakgatan, lönndörrar och svängdörrar, skjutdörrar och draperier.

Vänta, innan du går in, så gå till gaveln av huset, bredvid trappan, jag står vid cykelstället.

- Hej, här, hallå! Ser du mej?

Jag vinkar! Du vinkar tillbaka, vi går mot varandra, du stannar medan jag fortsätter att gå och så kommer jag så nära att du kan känna värmen från min hud och doften av min våta yllehalsduk och du kan tydligt höra när jag viskar till dej:

Tänk att du är här. Att du tog dej tid, att du ordnade med allt, att du valde just det här, fast du också ville se en TV-serie, gå på AW och karate, väva, supa till, gå på simskolan, dejta, spela PS4, laga hummus, ringa mormor. Att du kom. Att du kom för att lyssna, se, ses, kanske smaka, känna, tänka, dela, skratta, minnas, gråta. Att du kom för att höra min berättelse och för att gnola på din egen. Jag är så glad att du är här.

Nu kan du gå in, och vad dom än säger, så får du göra precis som du vill därinne. Du får öppna alla dörrar och du behöver inte öppna någon. Du kan dricka upp allt kaffe i caféet eller leka kurragömma i garderoberna, spionera i logerna, trycka på knappar i teknikbåset eller sitta och fundera på handikaptoaletten.

Du kan stanna en kort stund eller hela natten. Kanske hittar du en baklås dörr som ingen någonsin fått upp, men som öppnar sej för just dej.